

Ο Φθιώτιδος Συμεών στην πανήγυρη του Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Παπάγου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στον πανηγυρίζοντα περικαλλή Ναό του Αγίου Γεωργίου Δήμου Παπάγου, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών ιερούργησε σήμερα Κυριακή 3 Νοεμβρίου 2024 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών μετά από πρόσκληση του Προϊσταμένου του Ναού, Αρχιμ. π. Αλεξίου Γιαννιού, και με την κανονική άδεια και ευλογία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου του Β'.

Η πολυπληθής Ενορία εκτός από την εορτή της μετακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, την 3η Νοεμβρίου

εκάστου έτους πανηγυρίζει και την ανάμνηση των Εγκαινίων του Ναού, τα οποία ετέλεσε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Θεσπιών κ. Συμεών, νυν Μητροπολίτης Φθιώτιδος, ως Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών στις 3 Νοεμβρίου 2018.

Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Όρθρο και ακολούθως τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ενώ οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας τηλεοπτικά, ραδιοφωνικά και διαδικτυακά.

Τους Ιερούς ύμνους απέδωσαν τα μελίσρρυτα μέλη της Ελληνικής Βυζαντινής Χορωδίας.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία έρχεται να μας μιλήσει και να μας φέρει μπροστά μας κάποια πρόσωπα, να μας φέρει μπροστά μας κάποιες καταστάσεις, προκειμένου μέσα από αυτή τη συνάντηση, να αντλήσουμε νοήματα για τη ζωή μας, για την καθημερινότητά μας, για την πνευματική μας πορεία και μάλιστα μας φέρνει τέσσερις επώνυμους πλούσιους και έναν ανώνυμο πτωχό.

Ο πρώτος πλούσιος, ο οποίος έρχεται μπροστά μας, έρχεται από τα Έσχατα, έρχεται από το χώρο της Βασιλείας του Θεού μέσα στην ιστορία, τον φέρνει ο Χριστός κοντά μας και είναι ένα πρόσωπο γνωστό, γιατί είναι ο πατριάρχης, ο πνευματικός μας πατέρας, ο γεννήτωρ, ο Πατριάρχης Αβραάμ.

Γνωρίζουμε ότι ήταν πλούσιος ο Αβραάμ, όμως ο πλούτος του δεν βρισκόταν στα υλικά αποκτήματα, τα οποία είχε και με τα οποία ξένιζε ακόμη και αγγέλους, φιλοξενούσε ακόμη και τους αγγέλους, με τα οποία έτρεφε το λαό του Θεού, αλλά ο πλούτος του ήταν, ότι ήταν αυτός, ο οποίος πάντοτε ήταν υπάκουος στο Θεό και όταν ο Θεός τον κάλεσε να εξέλθει εκ της γης του και εκ της συγγενείας του και να πορευθεί στη γη «αν σοι δείξω» στη γη, στην οποία θα σου δείξω, εγκατέλειψε τα πλούτη του και ακολούθησε το Θέλημα του Θεού, γιατί πραγματικά πλούσιος είναι αυτός, ο οποίος δεν είναι εξαρτημένος από τα υλικά πλούτη και τα πρόσκαιρα, είναι αυτός ο οποίος δεν εγκλωβισμένος μέσα σε σχήματα και σε κουτάκια, είναι αυτός, ο οποίος είναι διατεθειμένος για την αγάπη του Θεού να πωλήσει τα υπάρχοντά του, να τα διαδώσει στους φτωχούς και να ακολουθήσει το Χριστό.

Και τον βλέπουμε λοιπόν σε μία εικόνα από τα Έσχατα να έχει στην αγκαλιά του έναν άλλον πλούσιο ο οποίος βρίσκεται «εν κόλποις Αβραάμ» όπως μας λέει ο Χριστός μέσα από τον Ευαγγελιστή Λουκά.

Ο άλλος πλούσιος είναι ο Λάζαρος, επίσης έχει όνομα, σε εμάς έχει μείνει στην βιβλική ιστορία και σωστά ως ο πτωχός Λάζαρος, αλλά τελικά αποδεικνύεται ότι ο Λάζαρος είναι ο πραγματικά πολύ πλούσιος, γιατί μπορεί μεν να έζησε πληγωμένος στο περιθώριο, μπορεί να έζησε στον παρόντα βίο όπως μας περιγράφει ο ίδιος ο Χριστός, τρώγοντας από τα ψιχία των πιπτόντων εκ της τραπέζης των πλουσίων, όμως ήταν πλούσιος σε αγάπη για τον Θεό, ήταν πλούσιος σε ταπεινότητα, δεν θεώρησε ποτέ ότι ο εαυτός του αδικείται, δεν διεκδίκησε ποτέ τίποτα για τον εαυτό του, αλλά υπέμενε με στωικότητα, με ταπεινότητα και με εμπιστοσύνη στο Θεό, υπέμενε τις δυσκολίες αυτού του μάταιου κόσμου και βρέθηκε στην πιο πλούσια αγκαλιά του κόσμου, στην αγκαλιά του Αβραάμ «εν κόλποις Αβραάμ».

Ο άλλος πλούσιος που μας προβάλλεται σήμερα είναι ο Απόστολος Παύλος, αυτός που μας δίδαξε ότι έχουμε «Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦ ἐν ὀστράκινις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολῆτῃς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν», είναι αυτός ο οποίος δεν διστάζει να ομολογεί ότι «καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» «ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι». Ποιος είναι ο πλούτος του Παύλου; Δεν είναι ούτε τα σπίτια, ούτε τα ακίνητα, ούτε τα υλικά αποκτήματα. Ο πλούτος του είναι τα βάσανά του, ο πλούτος του είναι οι

περιπέτειες του, ο πλούτος του είναι οι ασθένειές του, ο πλούτος του είναι οι διωγμοί, οι συκοφαντίες, οι φυλακίσεις. Ο πλούτος του είναι όλες οι περιπέτειες για την αγάπη του Χριστού και όταν ο Παύλος κάποια στιγμή παρακαλεί, τρεις φορές λέει παρακάλεσε τον Κύριο, «ἵνα ἀποστῇ» να φύγει, να απομακρύνει αυτόν τον πειρασμό ο Χριστός, του απάντησε «ἄρκεῖ σοι ἡ χάρις μου», «σου φτάνει η χάρη μου», γιατί ο πραγματικός πλούτος είναι να έχεις την χάρη μου. Αυτό είπε στον Απόστολο Παύλο.

Ο πραγματικός πλούτος είναι να είσαι γεμάτος Χριστό, να είσαι γεμάτος από την Χάρη του Χριστού και γι' αυτό ο Παύλος ρακένδυτος, δεδιωγμένος, οδοιπορών είναι ένας πραγματικά πλούσιος και μάλιστα πλούσιος «εν ελέει», τόσο πλούσιος που από τον πλούτο του χαρίζει και σε μας, από τον πλούτο του απολαμβάνουμε διαβάζοντας τις Επιστολές του, από τον πλούτο των χαρισμάτων του ζούμε το χριστιανισμό εδώ στην Αθήνα καθώς χάρη στον Απόστολο Παύλο είμαστε χριστιανοί.

Αυτός ήρθε το και ανέβηκε πάνω στην Πνύκα, πάνω στον Άρειο Πάγο και κήρυξε τον αληθινό Θεό και είπε στους προγόνους μας, στους προπάτορές μας τους Αθηναίους, ότι ο Θεός τον οποίον ψάχνετε, για τον οποίον έχετε στήσει βωμό «τῷ ἀγνώστῳ Θεῷ», αυτός ο Θεός είναι ένα πρόσωπο αγάπης που ανέβηκε στο Σταυρό, που κατέβηκε στον Άδη, που αναστήθηκε από τους νεκρούς, για να έχετε εσεείς ζωή αιώνιον. Αυτός λοιπόν μας απεκάλυψε το μεγαλύτερο πλούτο, τον πλούτο ο οποίος μας κρατά ζωντανούς, που δίνει νόημα στη ζωή μας, που μας συνεκάλεσε σήμερα εδώ για να λατρεύουμε το Θεό και να ζούμε τη βασιλεία του Θεού μέσα στην ιστορία.

Το τέταρτο πλούσιο πρόσωπο το οποίο σήμερα μας συγκεντρώνει εδώ είναι ο Άγιος Γεώργιος, ένα πραγματικό πλουσιόπαιδο, όχι λόγω καταγωγής, ούτε λόγω οικογενειακής περιουσίας αλλά λόγω επιλογής, λόγω της επιλογής ζωής την οποίαν έκανε. Τι επέλεξε; Τον αληθινό πλούτο. Και ποιος είναι ο αληθινός πλούτος; Είναι ο Χριστός. Επέλεξε να ζήσει ενωμένος και αγαπημένος με το Χριστό, επέλεξε να ομολογήσει το Χριστό, επέλεξε να ακολουθήσει το Χριστό και επέλεξε και να μαρτυρήσει για την αγάπη του Χριστού. Επέλεξε τον πραγματικό πλούτο, πού είναι το «ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχειν» όπως διδάσκει ο Απόστολος Παύλος, διότι είναι τιμή και πλούτος και δόξα για όποιον αξιώνεται να υποφέρει για την αγάπη του Θεού.

Δεν είναι αδικία, δεν είναι κακομοιριά, δεν είναι κατάρα το να υποφέρει κανείς για το Χριστό, αλλά αντίθετα το να υποφέρει κανείς για το Χριστό είναι καταξίωση, να υποφέρει κανείς για το Χριστό, έστω και έναν μικρό κόπο, έναν μικρό ιδρώτα, έστω μία μικρή αμφισβήτηση, έστω μία μικρή συκοφαντία, έστω ένα μικρό για να χρησιμοποιήσουμε ορολογία της εποχής «μπούλινγκ» ή ο,τιδήποτε άλλο για την αγάπη του Χριστού είναι τιμή. Είναι τιμή και αξία. Δίνει στον άνθρωπο, που αξιώνεται να υποφέρει έστω και λίγο γι' Αυτόν που υπέφερε τα πάντα για μας πάνω στο Σταυρό.

Αυτά λοιπόν είναι τα τέσσερα πλούσια πρόσωπα, τα οποία προβάλλονται μπροστά μας και τα οποία δε χάθηκαν μέσα στο διάβα τους, δεν αγνοήθηκαν αλλά παραμένουν επώνυμοι, γνωστοί, αγαπημένοι που προσερχόμεθα σήμερα να προσκυνήσουμε ευλαβικά τεμάχιο από το σώμα, το αγιασμένο και θεωμένο σώμα του Αγίου Γεωργίου. Και γιατί αξιωνόμαστε αυτής της ευλογίας. Γιατί ο Άγιος Γεώργιος έκανε την επιλογή του αληθινού πλούτου, του πραγματικού πλούτου.

Και ποιος είναι ο πτωχός. Ο πτωχός είναι αυτός που ήταν πλούσιος, αυτός ο οποίος ευφραινόταν κάθε μέρα με «πορφύρα και βύσσον», με πολυτέλεια και με χλιδή, που θεωρούσε ότι δεν έχει κανέναν ανάγκη, μας τον περιγράφει ο Ευαγγελιστής Λουκάς και δεν μας αναφέρει καν το όνομά του, γιατί ήταν τελικά τόσο πτωχός που δεν είχε ούτε όνομα, δεν είχε ούτε προσωπικότητα, η προσωπικότητα του ήταν τα πράγματα κι όχι ο ίδιος, ήταν τα αποκτήματα κι όχι ο

ίδιος, μιλούσαν τα ρούχα, μιλούσαν – για να χρησιμοποιήσουμε αναλογικά δεδομένα της εποχής -, μιλούσαν οι καταθέσεις, μιλούσαν τα αυτοκίνητα, μιλούσαν οι πισίνες, μιλούσαν τα αστραφτερά γεννήματα τα οποία στόλιζαν την ύπαρξή του, αλλά ο ίδιος δεν είχε ύπαρξη.

Ο ίδιος ήταν χαμένος μέσα σε όλα αυτά και δεν μπορούσε να ακούσει ούτε τον Μωυσή, ούτε τους Προφήτες. Είδατε ο Αβραάμ με τι αγάπη του μιλά: «τέκνον» τον αποκαλεί, του λέει «παιδί μου τώρα είναι πια αργά». Γιατί φτάνει αυτός ο πλούσιος να παρακαλά «να πέμψη», λέει «τον Λάζαρο να του δώσει λίγη παρηγοριά, να τον δροσίσει λίγο γιατί καιγόταν μέσα στις επιλογές του, καιγόταν και χανόταν και ζούσε τη δυστυχία μέσα στον επιφανειακό πλούτο, ο οποίος ήταν η κόλαση του και έβλεπε μακρόθεν «ο ένας ήταν εν κόλποις Αβραάμ και ο άλλος μακρόθεν του Αβραάμ». Ο Λάζαρος ήταν μέσα στην αγκαλιά του Αβραάμ κι αυτός ο δήθεν πλούσιος ήταν μακρόθεν, έβλεπε από μακριά τη δόξα τη χαρά και την τρυφή του παραδείσου.

Να λοιπόν πως μας δίνει τη δυνατότητα η Εκκλησία μας, να κάνουμε μία επανατοποθέτηση των πραγμάτων στη ζωή μας, να ξανασκεφτούμε λίγο ποιες είναι οι προτεραιότητές μας, τι είναι αυτό τελικά που μπορεί να μας κάνει ευτυχισμένους και χαρούμενους. Είναι βέβαιο ότι αν μας επισκεφθεί μία ασθένεια, ένας πόνος, μία δυσκολία, μία απώλεια, είναι βέβαιο ότι αυτό είναι δυστυχία και είναι βέβαιο ότι αν σήμερα κερδίσουμε το τζόκερ ή το προπό ή οποιοδήποτε άλλο ή βρούμε ένα εκατομμύριο ευρώ μπροστά μας ότι βρήκαμε την ευτυχία; Είναι

βέβαιο ότι αν γεμίζουμε τις ντουλάπες μας και γεμίζουμε τις αποθήκες μας και τα κελάρια μας ότι ζούμε την ευτυχία και είμαστε πραγματικά γεμάτοι και πραγματικά με νόημα πορευόμαστε μέσα στη ζωή;

Μήπως έρχεται η Εκκλησία μας σήμερα και κάθε μέρα να μας δώσει την ευκαιρία να ξανα-ιεραρχήσουμε τα πράγματα, να αξιολογήσουμε και πάλι την αξία που έχει η μεταξύ μας αγάπη, την αξία που έχουν οι μεταξύ μας σχέσεις, ότι τελικά ο πλούτος μας είναι ο άλλος, ο πλούτος μας είναι ο αδελφός μας, ο πλούτος μας είναι η καλημέρα την οποία ανταλλάσσουμε κάθε μέρα, ο πλούτος μας είναι η καλοσύνη, ο πλούτος μας είναι το ενδιαφέρον για τον άνθρωπο που υποφέρει, που πάσχει, που αναζητά από μας έστω λίγα ψίχουλα αγάπης, που γυρεύει από εμάς έστω ένα χαμόγελο, ένα νεύμα, ένα βλέμμα, μία διάθεση θετική προς το πρόσωπό του.

Είναι πολύ σημαντικό, θέτοντας στόχους στη ζωή μας και από την μικρή μας ηλικία, αλλά ακόμη και από τα βαθιά μας γεράματα ποτέ δεν είναι αργά να σκεφτούμε τι είναι τελικά αυτό που αξίζει σε αυτό το μάταιο βίο τον οποίον ζούμε. Θα περάσουν τα χρόνια και θα έρθει η ώρα να φύγουμε από αυτό τον κόσμο και θα κληθούμε εμείς να κάνουμε το λογαριασμό, εμείς οι ίδιοι θα πρέπει κάθε μέρα να κάνουμε ταμείο και να αναλογιζόμαστε «Τι κατάφερα στη ζωή μου»! Και μη ξεγελιόμαστε από επιτυχίες, που μπορεί όλοι να έχουμε είτε σε επαγγελματικό επίπεδο είτε σε οικογενειακό επίπεδο, είτε σε οικονομικό επίπεδο. Αυτό που θα πρέπει να αναρωτηθούμε είναι πόσο πλούτισε η ύπαρξή μου από την αγάπη του Χριστού.

Πόσο Χριστό έβαλα μέσα στην καρδιά μου, πόσο έγινε τελικά Χριστός για τον διπλανό μου, πόσο δηλαδή πορεύθηκα, πόσα βήματα έκανα από το κατ' εικόνα στο καθ' ομοίωση. Πόσο περπάτησα την περπατησιά του Χριστού, την περπατησιά των Αγίων, την περπατησιά του Λαζάρου, την περπατησιά του Παύλου, την περπατησιά του Αγίου Γεωργίου».

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατο κ. Συμεών ευλόγησε τα εορτάσιμα κόλλυβα προς τιμήν του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου και δέχθηκε την εγκάρδια προσφώνηση από τον Προϊστάμενο της Ενορίας Αρχιμ. π. Αλέξιο Γιαννιό, ο οποίος εκ μέρους των Εφημερίων και του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ναού και όλων των συνεργατών και των ενοριτών μεταξύ των άλλων ευχαρίστησε με ευγνωμοσύνη τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών για την αποδοχή της προσκλήσεως και την αγιαστική του παρουσία στην Ενορία, την οποία «σημάδεψε» με την αγάπη του και την διακονία του, τόσο ως Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τελώντας τα Εγκαίνια του Ναού πριν από έξι ακριβώς χρόνια, όσο και τώρα ως Μητροπολίτης Φθιώτιδος.

Τέλος, ο Αρχιμ. π. Αλέξιος Γιαννιός, εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και των ενοριτών βράβευσε την οικογένεια του Σπυρίδωνος Μπαϊρακτάρη, για τις τεράστιες ευεργεσίες τους προς τον Ιερό Ναό και ιδία ως προς το έργο της

αγιογραφήσεως.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών εξέφρασε για μία ακόμη φορά την ευγνωμοσύνη του προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο για την ευλογία τόσο σήμερα όσο και άλλες φορές να ιερουργεί στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Παπάγου και να συμμετέχει σε διάφορες εκδηλώσεις και δράσεις.

[Δείτε επίσης: Όρθρος και Θεία Λειτουργία από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Παπάγου - Ψάλλει η Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία \(BΙNTEO\)](#)

